Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

№ 29 18 JULI 1959

LOSSE NUMMERS 35 CT. VOOR ABONNEES 25 CT.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Ja, jongens en meisjes, jullie hebben 't goed gezien! Ons vriendje Hiawatha is er weer. In dit Vrolijk Weekblad staat al meteen 'n reuze spannend avontuur van hem. Hij is een hele tijd weg geweest, maar van de week stond hij opeens voor m'n neus.

„Howgh!" zei hij. „Hoe Oom Donald het maken?"

„Hiawatha!" riep ik verheugd. „Hoe gaat het met jou en waar heb je al die lijd toch gezeten?"

„Met Hiawalha het best gaan. Hij ver weg geweest zijn," vertelde hij met een brede glimlach. „Hij met vader en zusje naar andere jachtvelden getrokken en daar grote avonturen beleefd hebben. Maar Hiawatha veel missen vrienden uil Duckstad en daarom hij weer mel wigwam hier vlug naar loe gekomen zijn. Mogen hij weer mel vriendjes in grote weekblad staan?"

„Natuurlijk, Hiawatha!" zei Ik. „Ik heb reuze veel brieven van vrienden en vriendinnen gehad, die allemaal naar jou vroegen. Ze zullen vast wel heel blij zijn dat je weer terug bent! Wat voor avonturen heb je allemaal beleefd?"

„Ugh, mij vechten mel levensgrote beer en mij boel veel nieuwe vriendjes gekregen hebben! Mij eigen stam opgericht hebben, maar dat niet veel groot succes geworden zijn.... Mij zo veel avonturen beleefd hebben, dat twee grote wigwams niet genoeg zijn om alles op te schrijven! Willen Oom Donald groeten geven aan meisjes en jongens van Donald Duckblad? Mij ook blij zijn mij weer terug! Hoe vriendjes uil Duckstad het maken? Kleine Wolf nog steeds moeite hebben om vader van oorlogspad naar biggetjes te houden? En Oom Dagobert, het grote, rijke opperhoofd, veel blij zijn met nieuwe centjes?"

„Nou, de grote Boze Wolf Is wel een beetje lastig geweest de laatste tijd, maar Wolfje heeft z'n best gedaan om z'n vriendjes zo veel mogelijk te helpen. En Oom Dagobert heeft er pas weer een nieuw geldpakhuis bij laten bouwen, dus dan weet je het wel! Maar verlel me nu eerst eens wat je allemaal hebt meegemaakt op die andere jachtvelden!"

„Mij nu niel veel tijd hebben. Mij weer naar vader moeten, want krijgers van slam met groot opperhoofd op jacht gaan. Mij daarna vertellen. Dat goed zijn Oom Donald?"

„Nou en of dat goed is!" zei Ik tegen Hiawatha.

En de volgende dag was hij er weer en hij heeft me toen enige spannende avonturen verteld! Het eerste kun je op de pagina hiernaast vinden, lees het dus maar gauw!

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 29

In de blokjes hout moeten acht woorden van drie letters worden ingevuld, met de volgende betekenis: 1. afval van gedorst graan, 2. paling, 3. vijfde maand van het jaar, 4. stap, 5. tegenovergestelde van leeg, 6. zestig minuten, 7. tegenovergestelde van in, 8. wiel.

Als je de juiste woorden hebt ingevuld, lees je in de gele hokjes van 1 t/m 8 de naam van iets, dat bij kampeerders bijzonder in trek is. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 23 juli aan Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam.

Zorg er voor dat je naam en adres duidelijk op de briefkaart staan en vermeld in de linkerbovenhoek van de kaart „oplossing 29". Veel succes, allemaal!

Eerste prijs: Een prima fototoestel: winkelwaarde f 28.—; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck"-lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck"-vulpotlood.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Weet je wal zo leuk is van onze brievenbus? Dat hij overstroomt van de brieven uit het hele land, uit Groningen, maar ook uit Zeeland, uit sleden en uit dorpen, soms zelfs van vrienden en vriendinnen van overzee! Blijven jullie gerust maar doorschrijven, ik vind het reuze leuk! Mijn adres is: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links boven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs.

PASCALINA PERES, MERAUKE, Nw.-GUINEA. Kippen hebben we hier genoeg, maar een echte karbouw heb ik alleen maar in de dierentuin gezien! Als er hier een akker geploegd moet worden, gebruiken ze daar meestal een tractor of een paard voor. Ik ben benieuwd naar je volgende brief.

SJORS STAM, R'DAM. Ik vind Ouwe Jan een prachtnaam voor een fiets! Neem je hem mee als je in de zomervakantie naar de boerderij van je oom gaat? Ik zou alleen wel een beetje voorzichtig zijn met die pijl en boog van je! Enfin, daar zul je zelf wel om denken, hè?

NOORTJE VAN DER LAAN, JOHANNESBURG, . ZUID-AFRIKA. Ik ben blij, dat je me nog niet vergeten bent, Noortje. Je hebt nu dus een penvriendin in Nederland ook, het was reuze slim van je om op zo'n manier aan de naam en hel adres van Agnes te komen.

ALBERT RAHMAN, PARAMARIBO, SURINAME. Hoe is het met je eindexamen afgelopen, Albert? Ben je geslaagd? Ik reken er op, dat ik zo gauw mogelijk een lijst met al je cijfers van je krijg, hoor! Wil je je vrienden en vriendinnen in het verre Suriname allemaal de hartelijke groeten van mij doen?

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en winnaressen van de prijsvraag in no. 22.

Eerste prijs: B. Jacobs, **Venlo.**

Tweede prijs: Sjoerd Beck, **Zwolle.**

3e t/m 12e prijs: Marijke d. Smidt, **Terneuzen**; William Heynen, **Elshoul**; Henk Burks, **Purmerend**; Jopie d. Vreene, **Heerenveen**; Tineke Gaartman, **Beverwijk**; Bert Bos, **Den Haag**; Ina Faay, **Haastrecht**; Arie Haller, **Schoonhoven**; Joke v. Tiel, **IJmuiden**; Bertus Danninga, **Amsterdam.**

13e t/m 22e prijs: Jopie v. Meurs, **Rotterdam**; Jaap Reyntjes, **Enschede**; Hans v. Nes, **Arnhem**; Ada v. d. Werff, **Maarn**; Corrie Koudijs, **Austerlitz**; W. Borsboom, **Rijswijk**; Lia v. Soerem, **Nijkerkerveen**; Piet Prins, **Harlingen**; Janny Schoonhoven, **Oosterwijtwerd**; Alf Heidendaal, **Weert.**

De oplossing van prijsvraag no. 29 luidt: **KUIKEN.**

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad

Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Inkoopkantoor Hoofdkopersplein 10, Amsterdam-C, Postbus 489, Telefoon 36800.

Abonnementsprijs: Nederland 25 cent per week of f 3,25 per kwartaal. Losse nummers 35 cent. Voor België 50 fr. per 13 nummers. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 84, Berchem-Antwerpen, Telefoon 368164, P.C.R. 3641. — Ned. Antillen, Suriname en Ned. Nieuw-Guinea f 14,— per jaar. Overig buitenland f 17,— per jaar. Gironummer voor Uitsluitend indien U het blad per post ontvangt, gelieve U te storten op portorekening 11910 ten name van De Geïllustreerde Pers N.V., Amsterdam. Indien het blad door een wederverkoper bij U wordt aangeboden, gelieve U in girorem op de teruggave van het desbetreffende bijkantoor, waarvan wij al de wederverkoper U het gironummer gaarne zullen opgeven.

ATTENTIE! Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd dit blad op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille. © 1956 Walt Disney Productions. World rights reserved. — Uitgave De Geïllustreerde Pers N.V.

WALT DISNEYS

KLEINE HIAWATHA

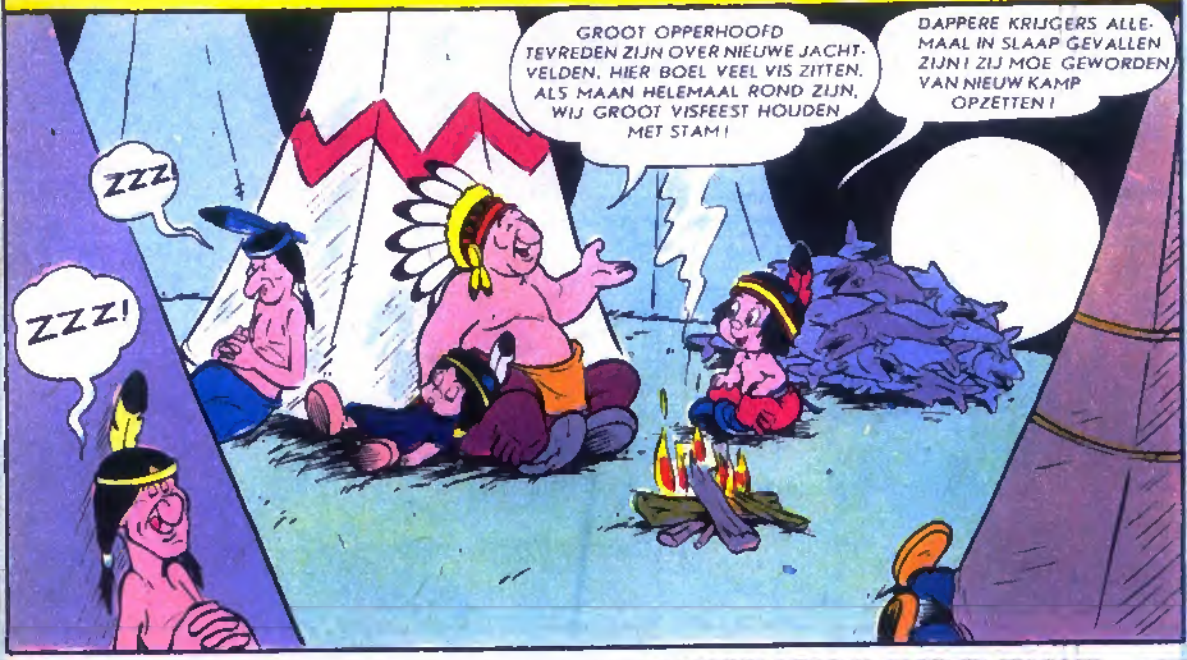

WILDE DIEREN NIET DURVEN KOMEN OMDAT MIJ HIER WAAKZAAM EN DAPPER OP HOOP VIS ZITTEN!
(GEEUW!) MIJ VEEL DAPPERE INDIAAN ZIJN, EN ALLE DIEREN... (GEEUW!)... IN BOS DIT WETEN... ZIJ DAAROM... NIET... Z-Z-Z-ZZZ...
DE VOLGENDE OCHTEND...
OE!! VADER! VADER! U VLUG KOMEN KIJKEN!
WAT?!
ALLE VISSEN OPGEGETEN ZIJN!
WAT GEBEUREN, GROOT OPPERHOOFD?
UGH! VISSEN ALLEMAAL WEG ZIJN!
HIAWATHA! JIJ WAKKER WORDEN! JIJ MIJ HOREN?! JIJ MOETEN SCHAMEN JOUZELF!!
PLETS!
Z-Z-ZZZZ
WAAROM JIJ AL ONZE VISSEN OPETEN?
?
KIJK! SPOREN VAN B-BEER!
JIJ NOG HELEMAAL GOED ZIJN, HIAWATHA? GROTE BEER JOUW NIETS GEDAAN HEBBEN DEZE NACHT?
SLIK!

DAPPERE KRIJGERS HUN VISSTOKKEN WEER UIT WIGWAM HALEN EN WIJ WEER VIS VANGEN GAAN. MAAR VANAVOND WIJ ZETTEN GROTE VALLEN VOOR BEER.
DIT MOOI VISWATERTJE ZIJN, GROTE HOOFDMAN!
DIT MOOI KAMP ZIJN! WIJ HIER NOOIT MEER WEG GAAN!
HIAWATHA NIET BANG ZIJN VOOR GROTE BEER? WAAROM HIJ DAN BIBBEREN ALS BLAD IN DE WIND TOEN VADER SPOREN VOND VAN BEER?
HIHI!
ZILVERSLANG PRATEN TE VEEL! ZIJ MOND HOUDEN.
ZIJ BETER MIJ HELPEN KUNNEN MET VIS NAAR KAMP DRAGEN! MAAR ZONDER SPREKEN!
'S AVONDS IN HET KAMP...
WIJ NAAR BED GAAN NU WIJ DRUKKE DAG GEHAD HEBBEN MET VISSEN.
GEEUW!
GEEUW!
ZZZ!
EH... U (SLIK!) NIET WILLEN, DAT MIJ VANNACHT WEER OPBLIJVEN EN WACHT HOUDEN BIJ VISSEN, VADER?...
DAT NIET NODIG ZIJN. WIJZE HOOFDMAN HEBBEN VALLEN GEZET.
SMAK!
SMEK!
SMEK!

MAAR DE VOLGENDE OCHTEND . . .
BEER WEER VIS OPGEGETEN HEBBEN ! DIT IS TOPPUNT ! MIJ KRIJGSBIJL GAAN OPGRAVEN ! KRIJGERS, WIJ BEER ZULLEN JAGEN TOT HIJ GEVANGEN ZIJN !
GEEN SPOREN VAN BEER
HIJ VEEL SLIM ZIJN ÉN . . . VEEL GEVAAR. LIJK !
MIJ KLAAR, VADER ! U KOMEN ! MIJ ZUL- LEN BEER EVEN- TJES VANGEN .
NEE, NEE !
ZOEF!
MIJN ZOON TE KLEIN VOOR JACHT OP BEER., DIT BOEL VEEL GEVAARLIJK ZIJN. HIJ IN KAMP BLIJVEN . MET ZILVERSLANG.
HIHI !
OEF! KRIJGERS OP BEREN. JACHT . . . VROUWEN AAN 'T VISSEN IN DE RIVIER, EN MIJ HIER IN KAMP ZITTEN MET JOU !
ARME HIAWATHA, HIHIHI !
INTUSSEN, IN HET BOS . . .
DAAR IS HIJ OPPERHOOFD HEM GROOT ZIJN !
SLIK !
MIJ HEBBEN IDEE !
Z-Z-ZZZ!
DAPPERE KRIJGERS EERST TOUW BINDEN OM BOOMTAK, DAN LUS LATEN HANGEN VOOR HOL VAN BEER !
BE- GREPEN !
WIJ KLAAR ZIJN . . .
Z-Z-ZZZ!
MOOI ! NU JIJ GEVEN SLAGEN OP OORLOGSTROM . . . ALS HIJ WAKKER WORDEN, WIJ HARD WEGRENNEN !
SLIK !

Z Z-ZZZ... SPUT? GRRRR!!
HIJ WAK-KER IS!
BOEM! BOEM! BOEM!
GRRAUW!
W-WIJ HEM HEBBEN!
ZOEF!
KRAK!
HELP!
HIJ TAK GE-BROKEN!
DAPPERE KRIJGERS ELK VOOR ZICH GOED HEENKOMEN ZOEKEN!
BOEM! BOEM! BOEM!
PLONS!
OEF! DAT WAS HEEL ERG OP UITERSTE NIP-PERTJE.
KRIJGERS LUISTEREN NAAR GROOT OPPERHOOFD! ALLE-MAAL UIT BOMEN KOMEN EN TERUG GAAN NAAR KAMP. BEER WEER IN HOL GEKROPEN!
BOEM! BOEM!
MIJ KOMEN!
EN EVEN LATER...
HEBBEN DAPPERE KRIJGERS MISSCHIEN ANDER PLAN OM BEER WEG TE KRIJGEN?
MIJ NIET BANG ZIJN, MAAR MIJ NIET MEER WILLEN VECHTEN MET BEER! OEF!

VADER MIJ BEER MOETEN LATEN VANGEN. MIJ HEUS NIET BANG ZIJN!
HI! HI! HI! ALS DAPPERE KRIJGERS VAN VADER DAT NIET KUNNEN, DAN JIJ HET ZEKER NIET KUNNEN, HIAWATHA!
MIJ STELLEN VOOR HELE STAM WEER TERUGGAAN NAAR DAL WAAR GEEN BEREN ZIJN.
NEE DIT KAMP VEEL FIJNER ZIJN.
JA! HIER GOED VISWATERTJE!
MIJ HOPEN DAT STAM NIET TERUGGAAN NAAR OUDE KAMP. PLAATS IN DAL! JIJ, HIAWATHA?
HIAWATHA!
WAAR HIJ GEBLEVEN?
VADER! VADER! HIAWATHA WEG ZIJN! MIJ DENDEN HIJ PROBEREN GROTE BOZE BEER TE VANGEN!
WAT?! MIJN ZOON DUS ONGEHOORZAAM ZIJN! WIJ HEM TOCH ZULLEN MOETEN ZOEKEN.
GROOT OPPERHOOFD ZEER BOOS ZIJN. HOE KUNNEN HIAWATHA ZO DOM ZIJN OM UIT KAMP WEG TE LOPEN?
MIJ HOPEN WIJ NIET TE LAAT!
BOEM! BOEM!
MIJ NIET WEGGELOPEN ZOU ZIJN, ALS MIJ HEM NIET HAD UITGELACHEN! MIJ OOK MEE!
PFFF (ZUCHT!) KRIJGERS VEEL TE HARD LOPEN. MIJ DAT NIET KUNNEN BIJHOUDEN...
ARME HIAWATHA! MIJ HOPEN, GROTE BOZE BEER HEM GEEN PIJN DOEN (SNIK!)
DRUP! DRUP!

EN INTUSSEN, DICHTBIJ...
OEF! IEDER SCHOT RAAK ZIJN! MIJ NIET BEGRIJPEN, WAAROM VADER MIJ NIET GROTE BOZE BEER LATEN VANGEN!
HELP! HELP!
UH? DAT ZILVERSLANG ZIJN! ZIJ IN MOEILIJKHEDEN ZITTEN MIS SCHIEN?
OEF! BEER ZILVERSLANG ACHTERNA ZITTEN! WAAROM NIEMAND HAAR KOMEN HELPEN? IN HELE KAMP GEEN KRIJGER TE ZIEN ZIJN!
GRRRR!
HELP! HELP!
JIJ HARD LOPEN, ZILVERSLANG! MIJ JOU WEL REDDEN!
JIJ VLUG MOETEN ZIJN, HIAWATHA! MIJ VEEL MOE WORDEN! PFF! (SLIK!)
GRRRR!
MIJ GROOT JAGER! MIJ HEM GAUW DOODSCHIEEEN!
TWENG!
GRAUW!
JIJ DOORLOPEN! MIJ HEM VAST WEL EENS ZULLEN RAKEN!
PFFFF! HELP!
MIJ IN WIGWAM VERSTOPPEN! BEER MIJ DAN NIET KUNNEN ZIEN... HOOP IK!

MIJ NU GEEN PIJLEN MEER HEBBEN. MIJ STUK HOUT VASTPAKKEN EN BEER TEGENHOUDEN!
OEI!
Z-ZILVER-SLANG! WAAR JIJ NU ZIJN?
GRAUW!
MIJ VEILIG IN WIG-WAM ZITTEN!
KRAK!
MIJ JOU NU WEL GERED HEBBEN, MAAR MIJ NOG STEEDS NIET VEILIG ZIJN! (SLIK!)
OEF! NU HIAWATHA IN MOEILIJKHEDEN ZIJN, OM-DAT HIJ MIJ GERED HEEFT...
SLIK!
JIJ HARD BLIJ-VEN DOORLOPEN! MIJ DAPPERE KRIJGERS HA-LEN!
GRAUW!
WIGWAM OVER BEER GEVALLEN! MIJ NU KANS HEB-BEN OM TE ONT-SNAPPEN!
MIJ HOGE BOOM IN KLIM-MEN. BEER MIJ DAAR MISSCHIEN NIET ZIEN...

GRAUW!
KRRRR!
(SLIK!) HIJ OOK NAAR BOVEN KOMEN! DAT GEVAARLIJK WORDEN!
GRRR!
JIJ STOPPEN!! TAK NIET HOUDEN JOU EN MIJ.
KRAK!
KRAK!
HOEIIII!
OEF! MIJ MAKEN ZACHTE LANDING OP DAK VAN WIGWAM. MIJ HOPEN BEER NU NIET MAKEN ZACHTE LANDING OP HOOFD VAN HIAWATHA
EN EVEN LATER...
GROOT OPPERHOOFD HOPEN, WIJ NIET TE LAAT KOMEN! BEER NU MISSCHIEN AL KLEINE HIAWATHA GEPAKT HEBBEN!
DAAR HIJ ZIJN!

HIAWATHA! WAAROM JIJ ONGEHOORZAAM? WAAROM JIJ TOCH UIT KAMP GEGAAN ZIJN OM GROTE BEER TE JAGEN?
MIJ NIET UIT KAMP GEWEEST ZIJN, VADER. MIJ ACHTER WIGWAM BOEL VEEL GEOEFEND HEBBEN MET BOOG!
HIJ MIJN LEVEN GERED HEBBEN, VADER! HIJ DAPPER GEWEEST ZIJN!
WAAR IS DE BEER?
MMMM!
NIET DOEN!! DAPPERE KRIJGERS NIET HOUDEN VAN ZOENTJES!
BEER BOVEN IN BOOM. MIJ HEM IN KAMP GEVANGEN HEBBEN. WIJ NU NIET ANDERE JACHTVELDEN HOEVEN ZOEKEN. BEER HIER WEG GAAN, WIJ HEM NAAR DIERENTUIN VAN BLEEKGEZICHTEN BRENGEN!
MIJ MAKEN GROTE DAPPERE HIAWATHA VOOR ÉÉN DAG OPPERHOOFD VAN STAM!
AHUM!
HIJ MOGEN DEZE DAG OOK MIJN HOOFDTOOI DRAGEN! ZIJ MISSCHIEN NIET PASSEN OM DAT HOOFD VAN HIAWATHA KLEINER ZIJN DAN MIJN HOOFD! WIJ PROBEREN.
ZIJ VAST WEL PASSEN, VADER! HIAWATHA GROTE BUIL OP HOOFD HEEFT, U ZULLEN ZIEN!
ZILVERSLANG MOND HOUDEN DAPPERE KRIJGERS NOOIT BUILEN HEBBEN!
ZIJ PASSEN!
DAN HIAWATHA TOCH MISSCHIEN KLEIN BUILTJE OP HOOFD HEBBEN VAN GEVECHT MET BEER... OF ANDERS TIJD ZIJN MIJ WEER EENS HAREN LATEN KNIPPEN!
HOHO!
HIHI!

OLLE KAPOEN EN DE PLAGIAAN

DE KOBOSSER, DIE OLLE HAD ONTMOET, WAS EEN HEEL KNAP MANNETJE. NIET ALLEEN ZORGDE HIJ VOOR ALLE VOGELS, PLANTEN EN BOMEN VAN HET BOS, HIJ HAD OOK NOG ALLERLEI NIEUWE EN VREEMDE GEWASSEN UITGEVONDEN, ZOALS HET SPUTTERKRUID EN DE HENGELPLANT. HET WAS DAAROM DUBBEL JAMMER, DAT HET ARME VENTJE ZO GEPLAAGD WERD DOOR EEN ZONDERLING DIER, DE PLAGIAAN.

DIT IS OOK WEER ZO'N STREEK VAN DIE ELLENDIGE PLA-GIAAN...
TOE PUK, HELP EENS EEN HANDJE!
N-NEE... DAT VIND IK ENG...!
HIJ HEEFT HIER GRAAF-GRAS GEZAAID. DAT IS EEN NIEUWE UITVINDING VAN MIJ EN HET MAAKT HELE DIEPE GATEN. DIE PLAGIAAN IS EEN RAMP!
JA, HET LEEK ER VEEL OP, DAT HET NARE DIER NOG WEL MEER ONGELUKKEN ZOU VEROORZAKEN. ER MOET IETS AAN GEDAAN WORDEN, MAAR WAT...?
IK HEB EEN IDEE, IK GA MIJN TROMMEL HALEN..
JE TROMMEL?
WAT WIL JE DAARMEE?

© 1959 Marten Toonder/De Geïllustreerde Pers N.V
Alle rechten voorbehouden.

WORDT VERVOLGD

Allen trokken zwijgend en terneergeslagen voort, zonder op te kijken.

DE SPEURTO

VAN ANGELA EN BE

Terwijl Angela en Berto Baroni de schapen in veiligheid brengen wegens het dreigende gerommel van de vuurspuwende berg, Vesuvius, komt deze tot uitbarsting en verwoest het dorpje Veroni, waar de twee kinderen wonen. Na een moeilijke tocht komen ze weer aan de voet van de berg, waar ze gezien worden door een man van het Rode Kruis, die een lijst met namen heeft van vluchtelingen uit Veroni. Vader en moeder Baroni komen daar niet op voor . . .

HIER en daar moesten ze over de kraters springen, die de rondvliegende rotsblokken in de weg hadden geslagen, en zo bereikten ze een eind verderop een auto, waarop een groot Roode Kruisteken was geschilderd.

„Waar gaan we naartoe?" informeerde Berto argwanend. In het eenzame dorpje op de helling van de vulkaan had hij nooit van de Roode Kruisdienst gehoord. Beide kinderen bezochten de dorpsschool te Veroni en verder dan het dal waren ze maar één keer geweest. Dat was tijdens een schoolreisje. Met een bus hadden ze toen Napels bezocht.

„Het Roode Kruis heeft een kamp ingericht, ongeveer tien kilometer verderop," verklaarde de vriendelijke Roode Kruisman, terwijl hij achter het stuur plaats nam. „Daar worden de vluchtelingen opgevangen en daar zullen jullie ook heen moeten. Je wordt er goed verzorgd en je bent er veilig." Bezorgd keek de man naar de top van de Vesuvius, waar nog steeds zwarte rookwolken uit opstegen.

Onderweg haalden ze verschillende vluchtelingen in. Gepakt en gezakt sjokten dezen moeizaam voort, sommigen hadden een kinderwagen volgeladen met dekens en andere goederen die ze in de haast nog hadden kunnen meenemen. Moeders met kleine kinderen op de arm, mannen met hun kind op de rug, allen trokken zwijgend voort, zonder op te kijken, weg van de woedende vulkaan.

„Goed uitkijken of je vader of moeder ook ziet!" spoorde Berto zijn zusje aan. Ze probeerden iedereen te herkennen die ze achterop reden, maar de van zorg, angst en verdriet vertrokken gezichten van de vluchtelingen waren haast onherkenbaar. Naarmate ze dichter het Roode Kruiskamp naderden, haalden ze grotere groepen vluchtelingen in. Sommigen zaten, uitgeput door hun zware lasten, in de berm langs de weg. Af en toe werden ze aangehouden. Een moeder wilde weten of ze haar enig kind niet hadden gevonden. Tijdens de uitbarsting was het kind niet thuis en ze had het ook niet meer gezien. Een heel oude vrouw met spierwitte haren die zich diep voorover gebogen met een nog heel jong meisje aan de hand, langs de weg voortsleepte, namen ze in de auto mee.

„Daar gaat Arturo!" riep Berto ineens uit en vragend keek de man achter het stuur om.

„Ken je die man?" vroeg hij.

„Dat is baas Arturo, die woont dicht bij ons!" antwoordde de jongen. „Hij weet misschien waar vader en moeder zijn!"

Onmiddellijk stond de wagen stil. Berto sprong er uit en rende op de man toe. „Berto!" riep de oude man, terwijl hij probeerde te glimlachen. „Berto! Ben je.... alléén?"

„Nee, Arturo, we zijn met Roode Kruismannen. Angela is ook in de auto!"

Arturo keek in de auto en wendde zich weer tot Berto. „Maar je vader en moeder, zijn die er niet bij....?"

„Kent u de familie Baroni?" klonk het nu van uit de auto. Een van de mannen stapte uit en kwam op Arturo toe.

„Het zijn mijn buurmensen," verklaarde de oude boer. „Onze boerderijen liggen vlak bij elkaar.... onze boerderijen...," herhaalde hij met een diepe zucht. „Alles weg!"

„Heeft u de ouders van deze beide kinderen soms ergens gezien?" vroeg de Roode Kruisman.

„Hun vader, ja, die stond voor zijn boerderij toen ik vluchtte,... hij riep me nog iets toe, dat hij zijn kinderen de zuidhelling opgestuurd had...." en de man staarde een ogenblik naar de grond, alsof hij moeite had zich alles precies te herinneren. „Daarom ben ik zo verbaasd Berto en Angela hier te zien," zei hij tenslotte.

„Maar we wären niet op de zuidhelling, wij waren op de westhelling," riep Angela, die ook uit de auto gekomen was, plotseling. Waar zijn vader en moeder nu?"

Meewarig keek de man de beide kinderen aan en keerde zich toen weer tot de Roode Kruisman, terwijl hij de schouders ophaalde. „Nee...., méér weet ik eigenlijk niet te vertellen. Ik riep hem nog toe mee te gaan, want zijn boerderij stond ook al in brand. Ik heb hem zijn huis nog zien binnenlopen.... maar ik kon niet langer wachten. Het regende stenen en vuur. Ik móést er vandoor!"

„Twee kinderen uit Veroni!" zei de man, op Berto en Angela wijzend.

„En toen?" vroeg Berto gespannen.
„Toen....? Wel, ik weet niet wat er daarna gebeurd is. Het was verschrikkelijk!" en angstig keek de oude Arturo in de richting van de vulkaan.
„Verschrikkelijk was het!"
„U bent vlak bij het Roode Kruiskamp," zei de man achter het stuur. „Mijn wagen is al vol...."
Arturo zette het zware pak, dat hij op zijn rug torste, neer en veegde met zijn mouw het zweet van zijn voorhoofd.
„Berto," zei hij, „pas goed op je zusje, eh.... het spijt me dat ik geen beter nieuws voor jullie heb...."

CHT

TO

Toen even later de auto verder reed riep de man hun nog na: „Dag, kinderen!" en treurig schudde hij z'n hoofd.
Kort daarna kwamen ze bij het kamp. Op het erf van een boerderij stond een heel grote tent opgesteld. Het zag er zwart van de mensen die overal in groepjes bij elkaar stonden, verslagen en zoekend om zich heen kijkend, terwijl overal mannen en vrouwen met Roode Kruisbanden om de arm, voedselpaketten uitdeelden. Dichtbij de grote tent stopte de auto.
„Komen jullie maar met mij mee," zei de man achter het stuur. „We zullen nu gauw méér weten!" Schuchter volgden ze de vriendelijke man de tent in. Binnen was het een warboel van stapels dekens en kisten voedselpaketten, terwijl alle mensen tegelijk schenen te praten; soms schreeuwden ze om gehoord te worden. Overal zagen de kinderen bekende gezichten, maar niemand scheen zich iets van hen aan te trekken. Iedereen had genoeg te stellen met z'n eigen zorgen.
„Heeft u vader en moeder niet gezien?" vroegen ze, maar hun stemmen gingen verloren in het geroezemoes van honderden stemmen in de tent, terwijl de Roode Kruisman hun voortduwde naar een grote tafel, waar een aantal mensen bezig was de namen van vluchtelingen te noteren en dezen daarna in groepen in te delen.
„Nog twee kinderen uit Veroni!" zei de man, op Berto en Angela wijzend. „Hun ouders zijn.... zijn nog zoek," vervolgde hij, terwijl hij de zuster achter de tafel veelbetekenend aankeek.
„Hoe heet je, broer?" vroeg de zuster aan Berto.
„Berto," antwoordde deze, om zich heen kijkend.
„Hoe nog meer?"
„Baroni."
„En dit is zijn zusje, Angela Baroni," zei de man die hen hier gebracht had.
„Baroni?" herhaalde de zuster nadenkend, terwijl ze vlug haar vinger over de lijst vol namen liet gaan. „Hebben we een Baroni hier? Ja, in afdeling C!" zei ze plotseling. „Wat is jullie leeftijd, kinderen?"
„Ik ben veertien en mijn zusje is dertien," verklaarde Berto. „Kunnen we nu naar vader en moeder toe?"
„In C zit een Baroni," herhaalde

„Ik ben Baroni. Is mijn vrouw gevonden?"

de zuster. „Wilt u ze daarheen brengen? Misschien...." en de Roode Kruisman nam de kinderen weer bij de hand. „We zullen eens in C gaan kijken!" probeerde hij zich even later in het gedrang verstaanbaar te maken.
„Daar zit een Baroni! Woonden er méér Baroni's in jullie dorp?"
Berto dacht even na. „Nee, wij alleen!" verzekerde hij. „Dat moet mijn vader zijn...."
„En moeder," vulde Angela hem direct aan.
Door een dichte menigte opdringende vluchtelingen kwamen ze bij een afgezet terrein, waarbinnen ook weer vele mensen verspreid of in groepjes in het gras lagen te rusten en te wachten.
„Kinderen van Baroni!" verklaarde hun begeleider, toen een wacht bij de toegang tot de C afdeling hen tegen hield.
Binnen de afrastering was het rustiger dan in de omgeving van de tent. De namen van deze mensen waren al ingeschreven en ze wachtten nu op transport naar de stad. Toen ze op het midden van het terrein waren gekomen, schreeuwde de Roode Kruisman zo hard hij kon: „Baroni! Is die hier? Wil die dan even hier komen? Baroni!"
Nieuwsgierig en vol verwachting keken de kinderen in het rond. Alle ogen waren nu op hen gericht, maar nergens meldde zich iemand met de naam Baroni. De kinderen zagen niets anders dan vermoeide en verdrietige gezichten, waarvan ze er verschillende herkenden.
„Berto en Angela!" klonk het ineens achter hen. Verheugd keken de kinderen om. Het was een kennis van hun ouders. „Waar zijn jullie vader en moeder?" vroeg hij, maar vóór ze konden antwoorden riep de Roode Kruisman weer: „Baroni! Baroni! Is hier een Baroni!?"
„Ja!" klonk het plotseling en een man, die had liggen slapen, sprong op. „Ik ben Baroni. Heeft u mijn vrouw gevonden....?"
„Is dat jullie vader?" vroeg de Roode Kruisman, terwijl hij de kinderen aankeek.
Berto en Angela keken naar de man, die nu op hen toe kwam lopen en dan naar de Roode Kruisman en schudden teleurgesteld het hoofd.
„Ik heb geen kinderen!" riep de man opgewonden. „Ik zoek mijn vrouw!" De man die ook Baroni heette, bleek uit een heel ander dorp te komen. Het was trouwens een klein, bleek en haveloos uitziend mannetje, terwijl de vader van Angela en Berto juist fors en blozend was.
„Het is dus niet.... hmmm, komen jullie maar weer mee, kinderen, we zullen verder zoeken!" zei de Roode Kruisman tenslotte. Ook hij voelde zich diep teleurgesteld. De kleine man die zijn vrouw zocht, bleef verslagen achter, terwijl Angela en Berto hun begeleider weer door de afrastering volgden, afdeling C uit.

Het spannende avontuur van twee Italiaanse kinderen geschreven door C. BUTNER en getekend door HANS KRESSE

Nog eenmaal keek Berto om, alsof hij zich er van wilde overtuigen, dat die man zijn vader werkelijk niet was....
„Niet hier?" vroeg de wachter in de doorgang.
„De verkeerde...." mompelde de Roode Kruisman en hij bracht daarop de kinderen naar een lange bank, die in een hoek van de grote tent stond.
„Gaan jullie hier maar zitten, kinderen," zei hij vriendelijk. „Niet weglopen, ik kom straks terug. Ik zal zien of ik jullie ouders kan vinden," en op het zelfde ogenblik was hij tussen de mensen verdwenen.
Verschrikt en doodmoe keken Angela en haar broer elkaar aan. Vlak voor hun voeten speelden een paar kleuters in het zand, zich niet bewust

van de ellende om hen heen. Angela leunde tegen haar broer aan en legde haar hoofd op zijn schouder. Ze spraken geen woord en staarden met grote bange ogen naar al die mensen. Af en toe gilde een klein kind, terwijl naast Berto een oud moedertje achterover geleund zat te slapen, de mond wijd open. Even verder zagen ze een paar kinderen van hun school, die daar met hun ouders ook zaten te wachten. Berto stond op, maar verschrikt greep Angela hem direct bij de arm. „Je laat me toch niet alleen?" vroeg ze doodsbenauwd, maar vlak daarop stond de Roode Kruisman alweer voor hen.

„Kinderen," zei hij aarzelend, „jullie ouders zijn nog niet hier, maar ze kunnen nog best komen, hoor! Niet alle vluchtelingen zijn in dit kamp. Sommigen zijn in een andere richting gevlucht."

Zwijgend staarden ze de man aan. Ze moesten oppassen deze vriendelijke man niet kwijt te raken, want hij was de enige die zich nog om hen scheen te bekommeren. „Komen jullie maar mee, dan breng ik jullie ergens, waar ze goed voor jullie zullen zorgen," zei hij tenslotte en hij nam Berto en Angela bij de hand. Ze liepen de grote tent weer uit en na een heel eind lopen kwamen ze aan een kleinere tent, waarop ook alweer een groot Roode Kruis was geschilderd. Daar binnen zagen ze verschillende andere kinderen, waarvan ze er enkelen herkenden uit Veroni. De man stapte regelrecht op een grote dikke zuster toe. „Nog twee klantjes voor U," hoorde Berto hem zeggen. „Ouderloos".

De man liet de kinderen nu los en zei vriendelijk: „Deze lieve zuster zal goed op jullie passen, kinderen. Dag!" En hij wilde de tent weer uitgaan.

„Wij zijn helemaal niet ouderloos!" schreeuwde Berto plotseling, terwijl hij de Roode Kruisman bij de arm greep. „Laat u ons hier niet alleen achter, meneer!" riep nu ook Angela. „We willen terug naar vader en moeder!"

„Rustig aan, kinderen," suste de dikke zuster. „Gaan jullie daar maar wat uitrusten. Ik zal wat drinken halen!"

„Gaat u niet weg, meneer!" riep Angela met tranen in haar ogen en ze klampte zich krampachtig vast aan de man die hen in de auto hierheen had gebracht. „Ik wil hier niet blijven!"

De man keek de onthutste zuster aan en gaf haar een teken, waarop de zuster plotseling zei: „Kijk eens hier, kinderen, ik moet even jullie namen noteren, dan kan deze meneer jullie ouders gaan zoeken!" en ze probeerde Berto en Angela mee te trekken naar een tafeltje. „Alleen jullie namen, dat is alles."

„Baroni!" schreeuwde Berto. „Baroni! Schrijft u dat maar op, maar we blijven niet hier!" en hij hield de arm van de man stevig vast. Deze sloeg zijn beide armen om Angela en Berto heen en bracht hen naar een plaats achterin de tent, waar een paar zusters een groepje kinderen aan het verzorgen waren.

„Kijk eens, kinderen," begon de Roode Kruisman rustig. „Het is voor iedereen hier een heel moeilijke tijd. Al deze mensen hebben bijna alles verloren en zijn door het Roode Kruis hier samengebracht om verzorgd te worden en daarna zullen ze worden doorgestuurd naar adressen in de stad, waar ze voorlopig onderdak krijgen." Met grote ogen keken Berto en zijn zusje de man aan en nog sterker dan eerst namen ze zich voor deze vriend in de nood niet los te laten.

„Er zijn ook verschillende kinderen hier die hun ouders nog niet gevonden hebben," vervolgde hij. „We weten nu nog niet of we die ouders allemaal wel zullen vinden. Het is nog veel te kort na de ramp, we kunnen niet geen mogelijkheid zeggen wie wel en wie niet bij de ramp om het leven zijn gekomen. Misschien vinden we jullie ouders in een ander kamp, want dit is niet het enige, hoor! Overal rond de vulkaan zijn de mensen uit hun dorpen weggevlucht, maar ze zullen daar later weer terugkeren. Jullie dorp Veroni is echter helemaal weggevaagd en daar kan niemand terugkomen. Totdat we meer over jullie ouders weten, kunnen jullie hier veilig en goed verzorgd bij die lieve zuster blijven. Ze heet zuster Mariëtta."

... verdwenen ze onder het tentzeil door naar buiten ...

Angela en Berto keken nog eens naar de zuster, maar ze konden er niet veel aan vinden. Hoe kon die meneer die dikke zuster met haar vuurrood gezicht nu een lieve zuster noemen?

„Ik moet niet alleen zorgen dat jullie goed verzorgd worden, maar er zijn nog veel meer kinderen, net als jullie, en die moeten toch ook eten en drinken krijgen en een bed om in te slapen?" legde hij uit.

„Waar slapen wij dan?" vroeg Berto.

„Kijk," vervolgde de man op rustige toon, „we houden hier de meisjes en jongens gescheiden. Dat moet nu eenmaal in zo'n groot kamp. Hiernaast staat net zo'n tent als deze en daar worden alle jongens voorlopig in ondergebracht." — „Ik blijf bij Berto!" riep Angela.

„Voorlopig zal dat moeilijk gaan," zei de man nadenkend. „Maar later...., nu zullen jullie even van elkaar moeten. Overdag kunnen jullie natuurlijk samen spelen, maar...."

„Ik moet op mijn zusje passen!" zei Berto. „Dat heeft mijn moeder gezegd," en hij hoorde ook weer de stem van Arturo die hem had nageroepen: „Pas goed op je zusje!"

De Roode Kruisman wenkte daarop de dikke zuster en zei haastig: „De zuster zal jullie nu ieder op je plaats brengen, jullie gaan lekker eten en dan eerst eens heerlijk slapen, wie weet als je wakker wordt, of er dan geen nieuws is over jullie ouders!" Hij stond op en zei: „Het spijt me, kinderen, maar ik heb nog meer werk te doen. Ik kom straks nog eens naar jullie kijken!"

„Wij gaan met u mee!" riep Berto, maar de zuster hield hen nu stevig bij de arm vast en zei: „Kom nou, niet zo kinderachtig doen! We hebben het hier veel te druk om...," maar vlug bedacht ze zich. „Jullie moeten je daarginds eerst wassen, kinderen, en dan gaan we samen lekker eten! Wat zouden jullie daarvan zeggen?"

Angela en Berto antwoordden niet en keken de verdwijnende vriend na. Na het wassen pakte Berto snel zijn schoenen en die van zijn zusje. Daarna greep hij Angela bij haar hand en samen verdwenen ze onder het tentzeil door naar buiten.

Wat is Berto van plan te doen?

De volgende week hoor je hier meer over.

WALT DISNEY'S

DONALD DUCK

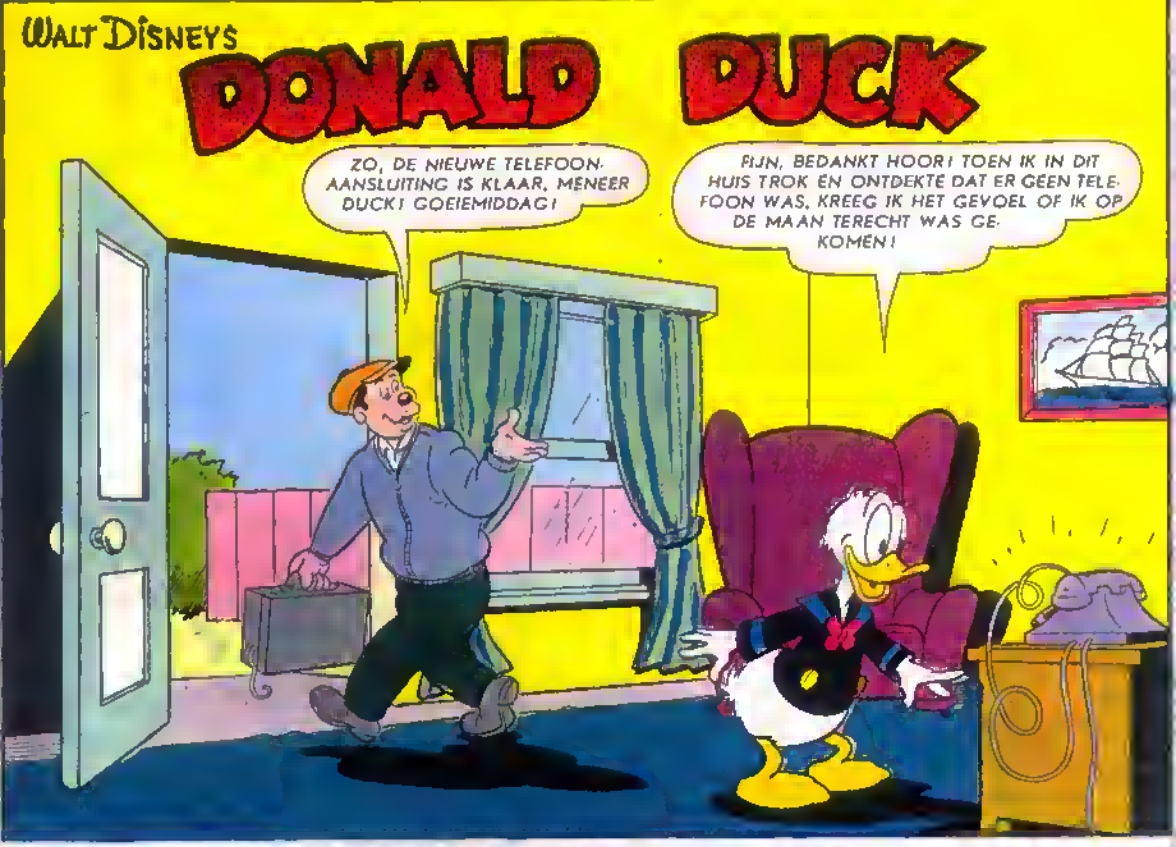

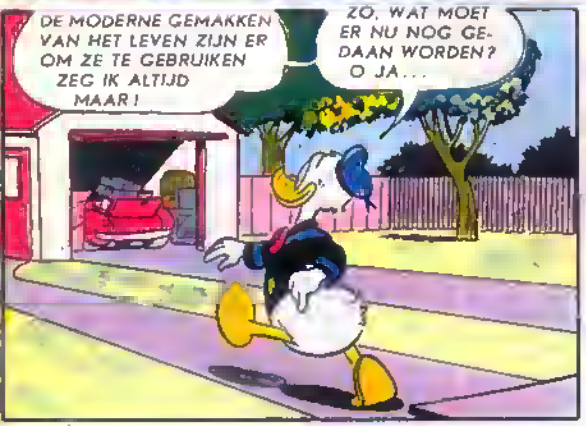

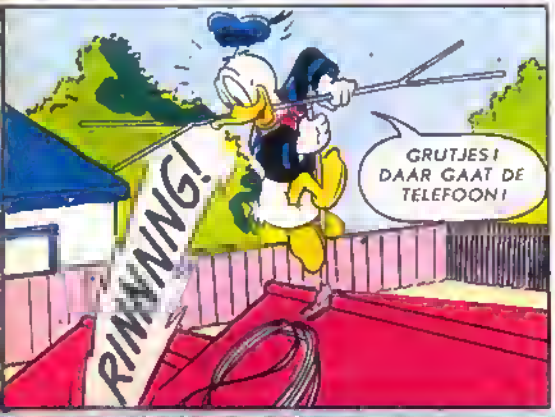

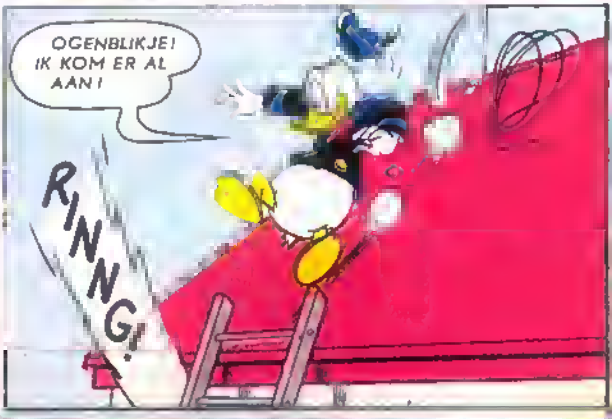

HELP!
RRRING!
AU!
SMAK!
JOE! IK BEN ONDERWEG! 'N BEETJE GEDULD!
RING! RING!
J-JA.. HIER B-BEN IK AL! HA- HALLO?
PARDON? WILT U DE HEER DINGELDONK SPREKEN?
KENG!
BAH! DIE WAS VERKEERD VER-BONDEN!
ENFIN, ZO HEEL ERG IS HET TOCH OOK WEER NIET! DE TELEFOON IS EN BLIJFT EEN PRACHTIGE UITVINDING. ALS JE EERSTE HULP NODIG HEBT... OF POLITIE... OF BRAND. WEER!
LIEVE HELP, DAAR WORDT ALWEER GEBELD, ZEG!
RRING! RRING!

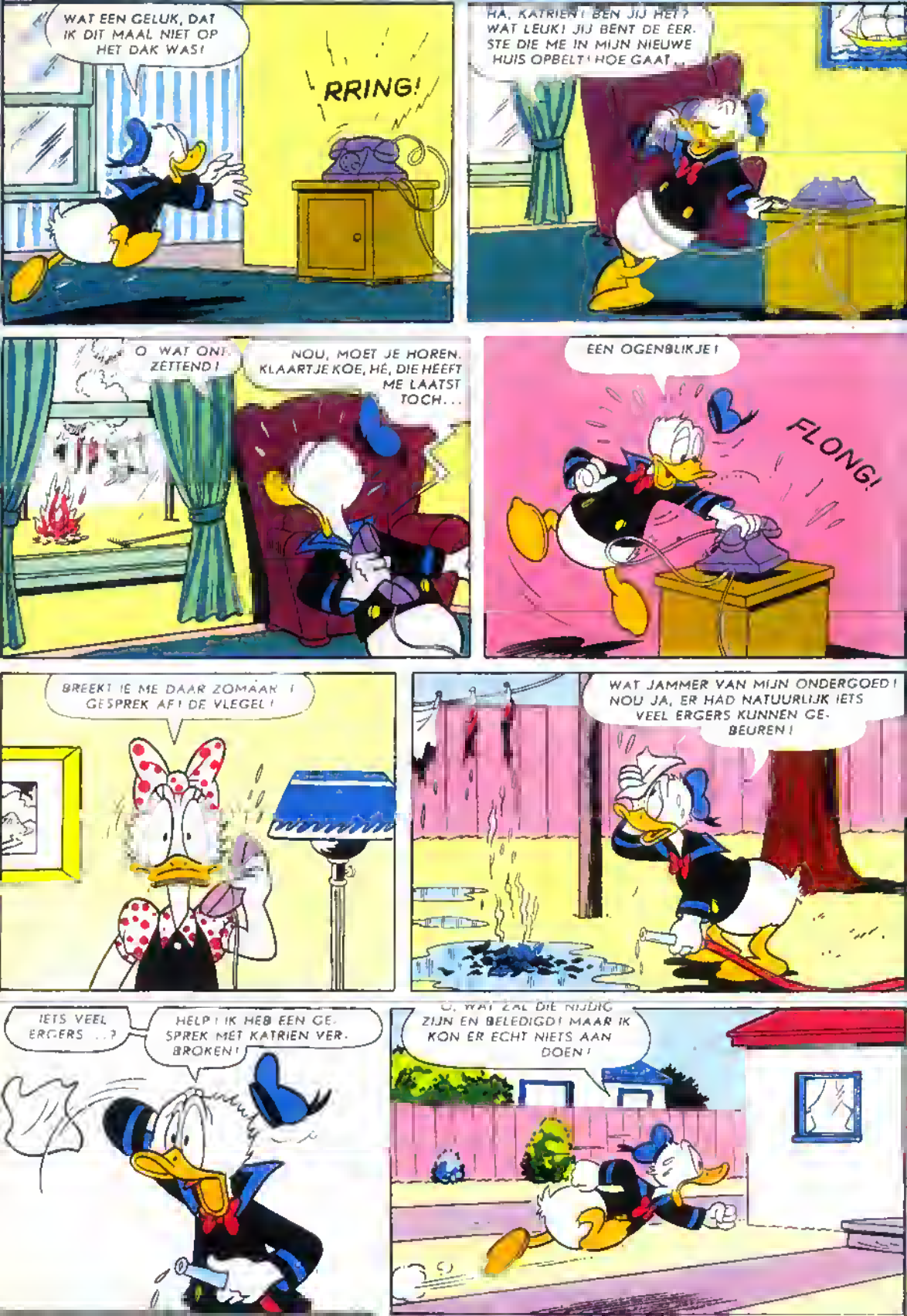
WAT EEN GELUK, DAT IK DIT MAAL NIET OP HET DAK WAS!
RRING!
HA, KATRIEN! BEN JIJ HET? WAT LEUK! JIJ BENT DE EERSTE DIE ME IN MIJN NIEUWE HUIS OPBELT! HOE GAAT...
O WAT ONTZETTEND!
NOU, MOET JE HOREN. KLAARTJE KOE, HÉ, DIE HEEFT ME LAATST TOCH...
EEN OGENBLIKJE!
FLONG!
BREEKT IE ME DAAR ZOMAAR I GESPREK AF! DE VLEGEL!
WAT JAMMER VAN MIJN ONDERGOED! NOU JA, ER HAD NATUURLIJK IETS VEEL ERGERS KUNNEN GEBEUREN!
IETS VEEL ERGERS ...?
HELP! IK HEB EEN GESPREK MET KATRIEN VERBROKEN!
O, WAT ZAL DIE NIJDIG ZIJN EN BELEDIGD! MAAR IK KON ER ECHT NIETS AAN DOEN!

HÉ, NATUURLIJK ZIJN NU JUIST DE JONGENS AAN 'T BELLEN!
NU BEN IK AAN DE BEURT, HOOR!
NEE, EERST IK!
WACHT MAAR RUSTIG AF!
IK DOE HET VERSTANDIGST MET ME WAT OP TE FRISSEN EN HAAR M'N EXCUSES AAN TE BIEDEN!
IN GESPREK! WAT EEN ONGEMANIERDHEID! VOOR ANDEREN HEEFT HIJ DUS WEL DE TIJD! MAAR IK GA HEM METEEN WEER OPBELLEN! WAT DENKT HIJ WEL! BAH!
PENG!
OOM DONALD, TELEFOON VOOR U!
WAT IS ER GEBEURD?
NIETS! IK ZEI ALLEEN MAAR DAT ER VOOR U WERD OPGEBELD!
ZEG MAAR DAT IK NU NIET GESTOORD KAN WORDEN!
OOM DONALD ZEGT DAT HIJ NIET GESTOORD KAN WORDEN, TANTE KATRIEN!'
KATRIEN!
NIET DE HOORN OP DE HAAK LEGGEN, KWIK! IK KOM ER AL AAN!

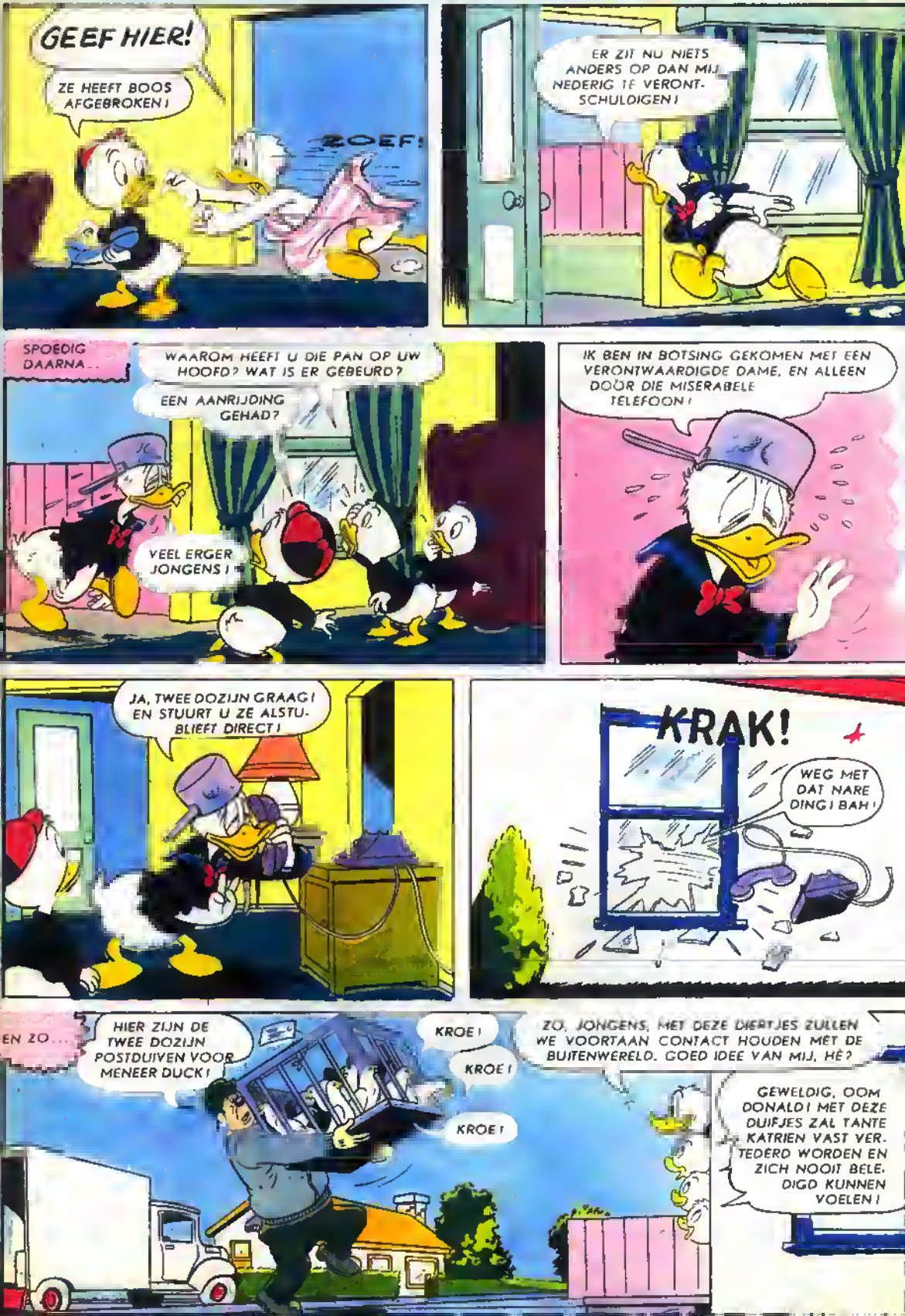
GEEF HIER!
ZE HEEFT BOOS AFGEBROKEN!
ZOEF!
ER ZIT NU NIETS ANDERS OP DAN MIJ NEDERIG TE VERONTSCHULDIGEN!
SPOEDIG DAARNA...
WAAROM HEEFT U DIE PAN OP UW HOOFD? WAT IS ER GEBEURD?
EEN AANRIJDING GEHAD?
VEEL ERGER JONGENS!
IK BEN IN BOTSING GEKOMEN MET EEN VERONTWAARDIGDE DAME, EN ALLEEN DOOR DIE MISERABELE TELEFOON!
JA, TWEE DOZIJN GRAAG! EN STUURT U ZE ALSTUBLIEFT DIRECT!
KRAK!
WEG MET DAT NARE DING! BAH!
EN ZO...
HIER ZIJN DE TWEE DOZIJN POSTDUIVEN VOOR MENEER DUCK!
KROE!
KROE!
KROE!
ZO, JONGENS, MET DEZE DIERTJES ZULLEN WE VOORTAAN CONTACT HOUDEN MET DE BUITENWERELD. GOED IDEE VAN MIJ, HÉ?
GEWELDIG, OOM DONALD! MET DEZE DUIFJES ZAL TANTE KATRIEN VAST VERTEDERD WORDEN EN ZICH NOOIT BELEDIGD KUNNEN VOELEN!

De kleine BOZE WOLF

DOOR Walt Disney

OP HET PAADJE LIGT MAAR EEN HEEL DUN LAAGJE TEER, DAT BINNEN EEN PAAR MINUTEN HARD IS. MAAR HET DUURT UREN VOOR ZO'N HEEL GAT VOL TEER GESTOLD IS!
HI! HI! HI!
DAAR WIL HIJ NATUURLIJK DE BIGGETJES VANGEN!
MAAR ALS ER NU EENS IEMAND ANDERS IN STAPT, IEMAND DIE GROOT EN STERK IS ZOALS...
...MENEER BEER?!
HM, EINDELIJK HEEFT IEMAND DIT PAADJE EENS GETEERD!
MAAR WAAROM HEBBEN ZE DIE OMLEGGING GEMAAKT ONDER DIE LAGE TAK DOOR INPLAATS VAN HET PAD TE VOLGEN?
IK BEN TOCH ECHT NIET VAN PLAN ER ONDER DOOR TE KRUIPEN! DAT IS ME TE VEEL WERK! IK GA ER NET ZO LIEF MET EEN BOOGJE OMHEEN!
HM, VADER IS SLIM! ALLEEN IEMAND, DIE KLEIN IS, KOMT IN ZO'N VAL TERECHT...
WIJ ZIJN NIET BANG VOOR DE BOZE WOLF!
OEI! DAAR KOMEN DE DRIE KLEINE BIGGETJES AAN!

IK MOET ZE WAARSCHUWEN DAT ZE NIET...
WOLFJE!!
ZO! DACHT JE, DAT IK MIJN MOOIE PLANNETJE DOOR JOU IN DUIGEN LIET GOOIEN? DAN VERGIS JE, JE, HOOR!
KKK... GLMPF...!
JIJ GAAT DE ZAK IN EN IK HAAL JE ER PAS WEER UIT ALS IK HEM NODIG HEB OM ER DE DRIE BIGGETJES IN TE STOPPEN!
NU KAN IK M'N VRIENDJES NIET WAARSCHUWEN, MAAR IK KAN WÈL ZIEN WAT ER GAAT GEBEUREN, OMDAT VADER TE LUI IS GEWEEST OM DE ZAK DICHT TE NAAIEN.
OEI! KIJK UIT JONGENS! MET ONZE STELTEN KUNNEN WE NIET ONDER DIE TAK DOOR!
WA'S DAT NOU?
MISSCHIEN GAAN ZE DE VOLGENDE KEER ROLSCHAATSEN OP HET PAADJE... EN DAN - PLOP! ZITTEN ZE VAST IN DE TEER EN IK HEB ZE!!
DE ZAK HEB IK AL KAPOT KUNNEN SCHEUREN!
VADER HEEFT NIET EENS IN DE GATEN, DAT IK ER VANDOOR GA! HIJ IS TE DRUK BEZIG!
EN EVEN LATER...
HARTELIJK BEDANKT VOOR HET DOORKNAGEN VAN HET TOUW!
TOT JE DIENST, HOOR!
NU ZAL IK VADER 'NS EVEN EEN LESJE GEVEN, VOOR HIJ EEN OF ANDER ARM, HULPELOOS DIERTJE IN DIE TEERKUIL LAAT LOPEN!

BOEHOE! JE KUNT ME TOCH NIET KRIJGEN, KRELIS!
HET WAS EIGENLIJK WEL EEN BEETJE GEMEEN VAN ME, MAAR IK KON ZO GAUW NIETS ANDERS BEDENKEN. IK MOET ER VOOR ZORGEN, DAT KRELIS ME ACHTERNA KOMT . . .
JIJ KLEINE PRAATJES-MAKER!
NU MET EEN SPRONG OVER DE KUIL!
HÉ! HOE KOM JIJ HIER ZO OPEENS, KLEINE WOLF?
WAAR HEB JE DIE ZAK GELATEN?!
GRRRR!
SPLOP!
GEFELICITEERD, VADER! MOET U EENS KIJKEN, U HEEFT EEN REUZE GOEDE VANGST GEDAAN!
SLIK!
EN EEN PAAR MINUTEN DAARNA . . .
WOLFJE ZEGT, DAT Z'N VADER DIT PAADJE GETEERD HEEFT!
DE BOZE WOLF? HOE BESTAAT 'T! IK BEGRIJP E NIETS VAN!
WOLFJE ZEGT, DAT Z'N VADER NU VEEL BEHULPZAMER IS OOK!
DAT IS ZO, KNOR . . .
KIJK MAAR 'NS! HIJ IS NET KRELIS DE KROKODIL OVER HET BOSPAADJE AAN 'T HELPEN!
TREK EENS EEN BEETJE HARDER, JIJ!
IK KAN OOK GEEN LIST BEDENKEN OF ER GAAT IETS MIS! BAH! BAH!

Bitjes en Batjes van Donald Duck

OOK DONALD DUCK LUCIFERS

Je ziet hier afgebeeld de Koopmansbeurs in Amsterdam. Dit gebouw heeft de laatste tijd in het middelpunt van de belangstelling gestaan, omdat het aan het verzakken zou zijn. Er liepen zelfs geruchten dat het moest worden afgebroken. Als dit werkelijk zou moeten gebeuren, wordt dit plaatje van buitengewoon veel waarde voor verzamelaars van lucifersmerken. Op 24 mei 1959 werd namelijk in Amsterdam in alle zalen van de beurs een grote „dag der verzamelaars" gehouden en ter opluistering van dit verzamelfeest, werd een speciaal doosje lucifers uitgegeven, waarvan je hier de bovenkant ziet.

Nu we het toch over lucifersmerken hebben, is het wel aardig om je in dit verband te vertellen dat ons aller vriend Donald Duck in verschillende landen zo populair is, dat zijn portret zelfs op doosjes lucifers wordt afgebeeld. Je ziet hem hier, druk gewikkeld in een telefoongesprek, op een lucifersdoosje dat we uit Finland kregen. En weet je wat zo leuk is, je weet nu meteen ook hoe Donald in het Fins heet, namelijk Aku Ankka. Grappige naam, hè?

BLOKJE OM

Toen 'n politie-auto onlangs door de straten van Amsterdam reed, werd de aandacht van de dienstdoende agenten getrokken door een jongetje, dat in zijn eentje steeds maar weer heel hard het zelfde „blokje om" liep.
De agenten vonden dat toch wel een beetje gek. Ze stopten en het jongetje werd bij de politie-auto geroepen.
Op de vraag waarom hij steeds hetzelfde blokje om holde, zei hij heel bedeesd: „Ik ben van huis weggelopen, maar ik mag van mijn moeder het trottoir niet af!"

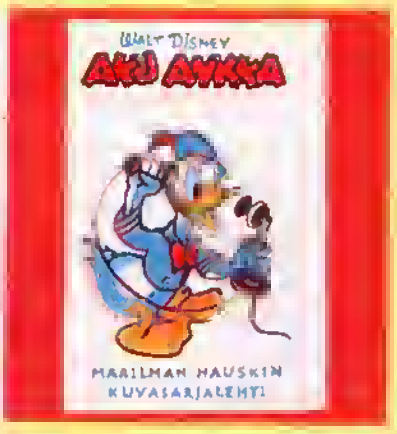

SLIMME VISSEN

Een professor van de universiteit in Washington, die zich speciaal met het bestuderen van vissen bezig houdt, is er na langdurige proefnemingen achter gekomen, dat een zalm intelligenter moet zijn dan een poes of een hond. In het zalmenzwembassin bij hem thuis heeft de professor deze vissen nu geleerd om door middel van een drukknop het elektrische licht aan te steken, terwijl hij er ook al in geslaagd is om de zalmen onderscheid te laten maken tussen de kleuren rood en groen....

LEVENDE SCHOOLBEL

Ergens in Engeland is een lagere school, die 's ochtends om negen en 's middags om twee uur op een heel bijzondere manier begint.
Bij jullie is het natuurlijk zo dat, een kwartier voor de lessen beginnen, de schooldeur of het hek opengaat en dat dan om precies negen uur of twee uur de bel klinkt.
Maar daar in Engeland komt, als de schooldeur is opengezet, de hond van de hoofdonderwijzer naar buiten en begint hard te blaffen. Ieder kind, dat voor de school speelt, weet dan meteen: „binnen komen". En om precies negen uur blaft Berrie, zo heet de hond, nog eens heel hard. In alle klassen weet men dan „nu kan de les beginnen". Die school heeft dus een levende schoolbel en wij geloven dat die de enige ter wereld is, die dat heeft!

DE RIJKSTE POES

In het buitenland komt het de laatste tijd hoe langer hoe meer voor dat mensen hun huisdieren in hun erfenis laten delen. Zo is bijvoorbeeld Polly niet zo lang geleden de rijkste poes van Engeland geworden.
Haar meesteres liet haar namelijk rulm vijfduizend gulden na, hetgeen voldoende is om Polly tot het eind van z'n leven een heerlijk leventje te laten leiden in het beste dierenpension van Engeland.
Maar twee weken geleden is Polly uit het pension weggelopen, hoewel ze er toch uitstekend verzorgd werd. Overal heeft men gezocht, maar ze was nergens te vinden. Zouden de mensen die zeggen „dat geld alleen niet gelukkig maakt", dan toch gelijk hebben....?

EEN STRADIVARIUS

Stradivarius, volult Antonio Stradivarius geheten, leefde zo omstreeks de zeventiende eeuw in Italië.
Hij was een beroemd vioolbouwer en de instrumenten, die hij met zijn twee zoons vervaardigde, behoren nu nog altijd tot de kostbaarste en meest begerenswaardige ter wereld.
Ze zijn zo beroemd dat, als er over „een stradivarius" gesproken wordt, iedereen direct weet dat men een viool bedoelt, die gemaakt is door deze Italiaanse vioolbouwer.

TOM POES
EN DE
BEKER VAN ONK
HEER BOMMEL WAS DE GOUDEN BEKER VAN ONK KWIJTGERAAKT, DIE HIJ VAN EEN DWERGJE TE LEEN HAD GEKREGEN. DEZE BEKER WAS INTUSSEN UITGELOOFD ALS PRIJS VOOR DE SPORTMAN VAN HET JAAR. OM HEM TERUG TE WINNEN MOEST HEER BOMMEL DUS AAN ALLERLEI WEDSTRIJDEN DEELNEMEN. DAAROM HAD HIJ ZICH NU LATEN INSCHRIJVEN VOOR EEN ZEILWEDSTRIJD.
ZWAAR DAVERDE HET STARTSCHOT OVER HET WATER EN DE WEDSTRIJD WAS BEGONNEN. SIERLIJK ZEILDEN DE RANKE SCHEEPJES HEEN. BEHALVE EEN . . .
BANG!
ER ZIT GEEN BEWEGING IN DEZE SCHUIT! EN DAAR HEB IK NU ZOVEEL GELD VOOR BETAALD! HET IS EEN SCHANDE! WAAROM VAART HIJ NIET?
OMDAT U VERGETEN HEBT, HET ANKER OP TE HALEN, HEER OLLIE!
O . . . HM . . . HET ANKER . . . JUIST! NET WAT IK DACHT. HET ANKER ZAL NOG UIT ZIJN, DACHT IK EN . . .
VLUG TOCH! WE ZIJN AL EEN HEEL EIND ACHTER.
IK HAAL ZE WEL WEER IN. MIJN BOOT IS DE DUURSTE, DUS OOK DE SNELSTE. LET OP, EEN FLINKE RUK AAN HET ROER EN . . .

BONK!!
EINDELIJK KOMT ER BEWEGING IN HET SCHEEPJE . .
LIEVE HELP, OOK DAT NOG! NU LIGT HEER OLLIE IN HET WATER!
GAUW AAN BOORD, HEER OLLIE. IK BEN BANG, DAT WE ONZE ACHTERSTAND NIET MEER INHALEN.
WELJA, BEGIN ME NU NOG MAAR OP TE JAGEN OOK. IK WORD DOOR STUKKEN HOUT OVERBOORD GESLAGEN, MAAR NIEMAND VRAAGT. . OF IK ME BEZEERD HEB.
NIEMAND HEEFT MEDELIJDEN.
EN DIE ACHTERSTAND HAAL IK HEUS WEL IN, LAAT DAT MAAR AAN MIJ OVER. IK ZAL WAT MEER ZEILEN HIJSEN. HOE MEER ZEILEN, HOE HARDER WE GAAN, DAT IS DUIDELIJK.
HEER OLLIE WACHT! U KAN NIET . .
NEE, NIET WACHTEN. ER IS AL TE LANG GETALMD. DIT IS EEN WEDSTRIJD, JONGE VRIEND, WAARIN ELKE SECONDE TELT. IK TREK HIER AAN DE TOUW-TJES EN DAARMEE UIT!
HEER BOMMEL TROK DUS IJVERIG AAN ALLE TOUWEN, DIE HEM VOOR DE VINGERS KWAMEN EN . . .
HELA! WAT HEBT U NU WEER GE-DAAN?!
UMF! DAT WAS ZEKER HET VERKEERDE TOUWTJE.

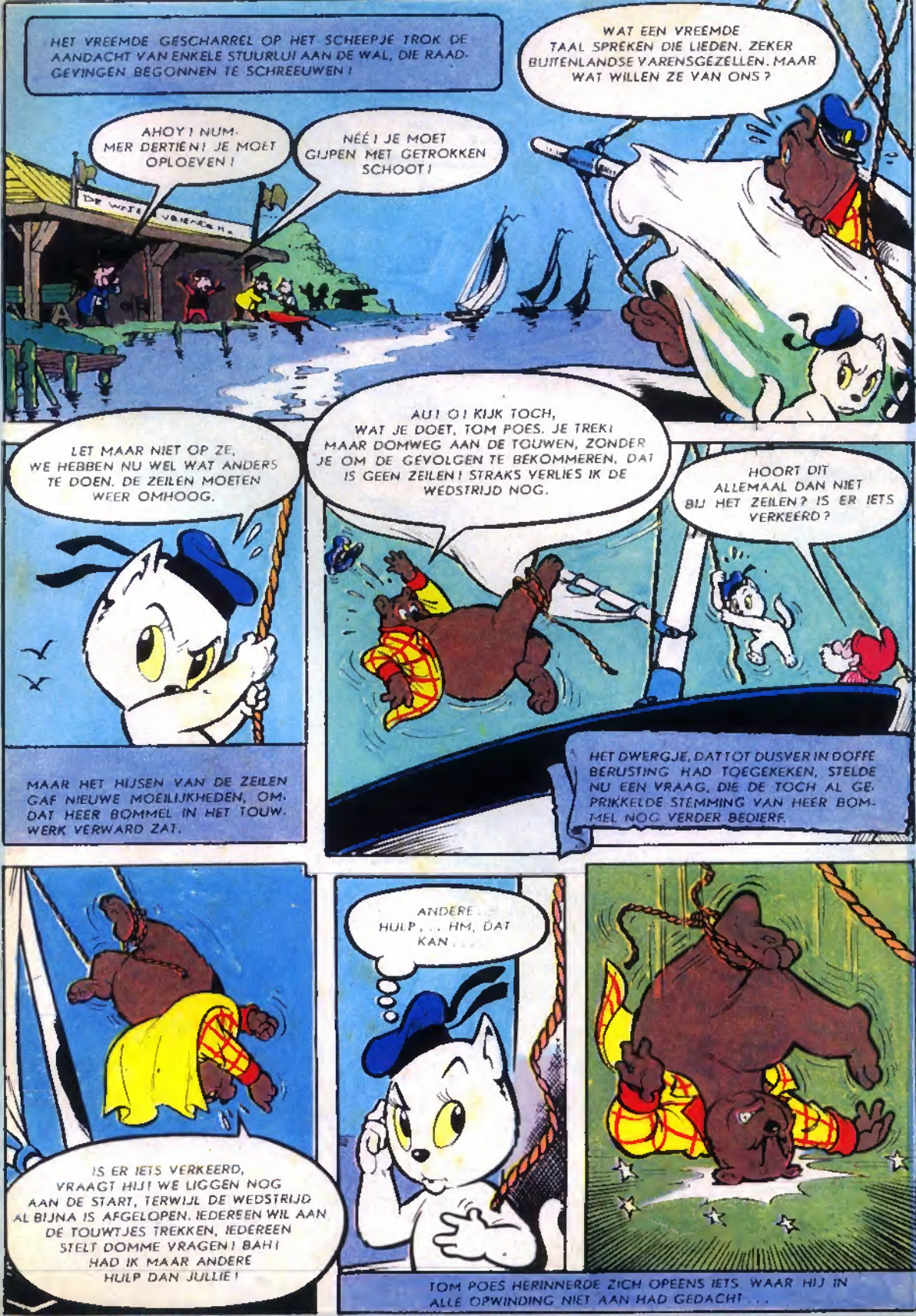
HET VREEMDE GESCHARREL OP HET SCHEEPJE TROK DE AANDACHT VAN ENKELE STUURLUI AAN DE WAL, DIE RAADGEVINGEN BEGONNEN TE SCHREEUWEN!
WAT EEN VREEMDE TAAL SPREKEN DIE LIEDEN. ZEKER BUITENLANDSE VARENSGEZELLEN. MAAR WAT WILLEN ZE VAN ONS?
AHOY! NUMMER DERTIEN! JE MOET OPLOEVEN!
NÉÉ! JE MOET GIJPEN MET GETROKKEN SCHOOT!
LET MAAR NIET OP ZE, WE HEBBEN NU WEL WAT ANDERS TE DOEN. DE ZEILEN MOETEN WEER OMHOOG.
AU! O! KIJK TOCH, WAT JE DOET, TOM POES. JE TREKT MAAR DOMWEG AAN DE TOUWEN, ZONDER JE OM DE GEVOLGEN TE BEKOMMEREN. DAT IS GEEN ZEILEN! STRAKS VERLIES IK DE WEDSTRIJD NOG.
HOORT DIT ALLEMAAL DAN NIET BIJ HET ZEILEN? IS ER IETS VERKEERD?
MAAR HET HIJSEN VAN DE ZEILEN GAF NIEUWE MOEILIJKHEDEN, OMDAT HEER BOMMEL IN HET TOUWWERK VERWARD ZAT.
HET DWERGJE, DAT TOT DUSVER IN DOFFE BERUSTING HAD TOEGEKEKEN, STELDE NU EEN VRAAG, DIE DE TOCH AL GEPRIKKELDE STEMMING VAN HEER BOMMEL NOG VERDER BEDIERF.
IS ER IETS VERKEERD, VRAAGT HIJ! WE LIGGEN NOG AAN DE START, TERWIJL DE WEDSTRIJD AL BIJNA IS AFGELOPEN. IEDEREEN WIL AAN DE TOUWTJES TREKKEN, IEDEREEN STELT DOMME VRAGEN! BAH! HAD IK MAAR ANDERE HULP DAN JULLIE!
ANDERE HULP... HM, DAT KAN...
TOM POES HERINNERDE ZICH OPEENS IETS, WAAR HIJ IN ALLE OPWINDING NIET AAN HAD GEDACHT...

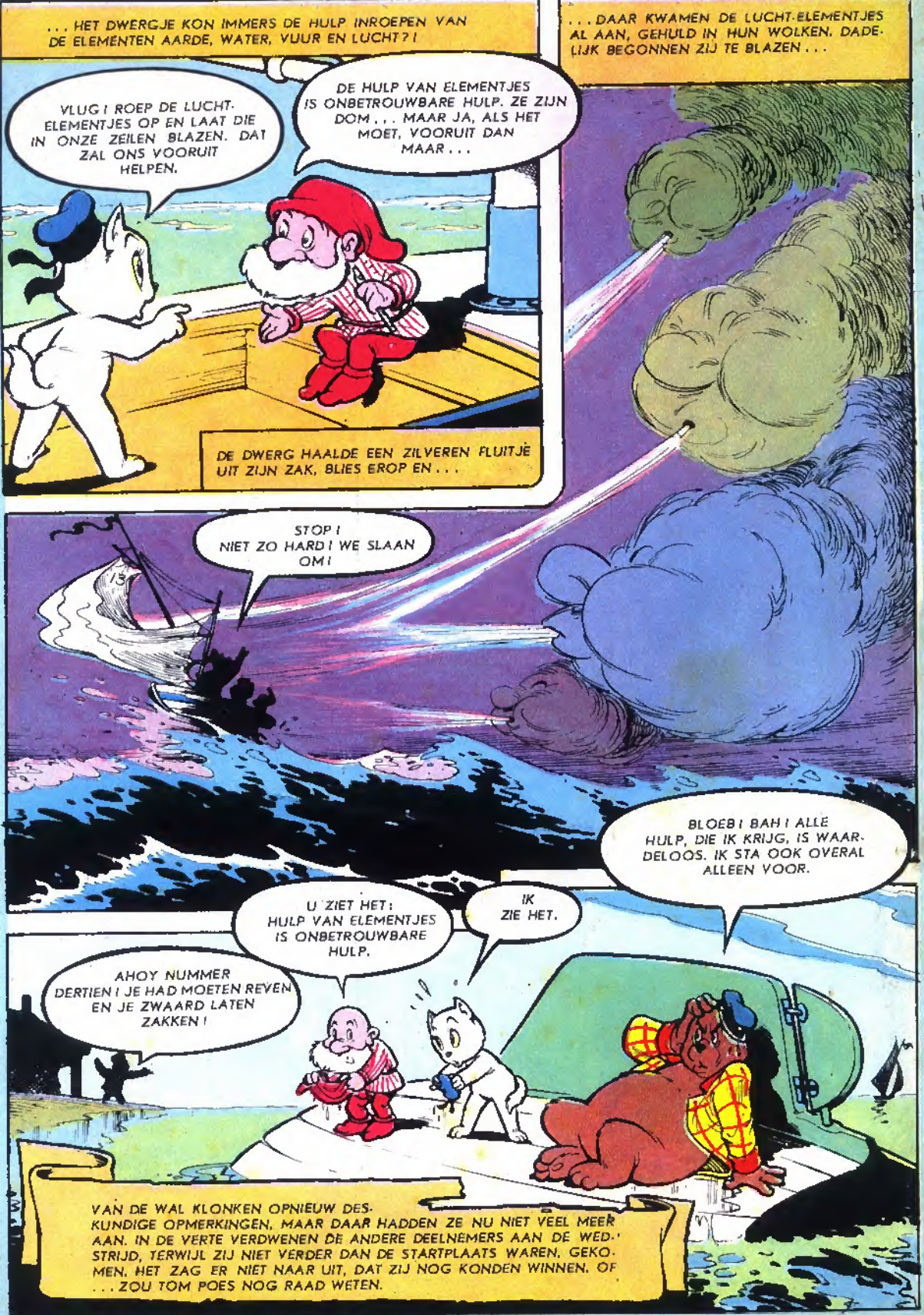
. . . HET DWERGJE KON IMMERS DE HULP INROEPEN VAN DE ELEMENTEN AARDE, WATER, VUUR EN LUCHT?!
. . . DAAR KWAMEN DE LUCHT-ELEMENTJES AL AAN, GEHULD IN HUN WOLKEN. DADELIJK BEGONNEN ZIJ TE BLAZEN . . .
VLUG! ROEP DE LUCHT-ELEMENTJES OP EN LAAT DIE IN ONZE ZEILEN BLAZEN. DAT ZAL ONS VOORUIT HELPEN.
DE HULP VAN ELEMENTJES IS ONBETROUWBARE HULP. ZE ZIJN DOM . . . MAAR JA, ALS HET MOET, VOORUIT DAN MAAR . . .
DE DWERG HAALDE EEN ZILVEREN FLUITJE UIT ZIJN ZAK, BLIES EROP EN . . .
STOP! NIET ZO HARD! WE SLAAN OM!
13
BLOEB! BAH! ALLE HULP, DIE IK KRIJG, IS WAARDELOOS. IK STA OOK OVERAL ALLEEN VOOR.
U ZIET HET: HULP VAN ELEMENTJES IS ONBETROUWBARE HULP.
IK ZIE HET.
AHOY NUMMER DERTIEN! JE HAD MOETEN REVEN EN JE ZWAARD LATEN ZAKKEN!
VAN DE WAL KLONKEN OPNIEUW DESKUNDIGE OPMERKINGEN, MAAR DAAR HADDEN ZE NU NIET VEEL MEER AAN. IN DE VERTE VERDWENEN DE ANDERE DEELNEMERS AAN DE WEDSTRIJD, TERWIJL ZIJ NIET VERDER DAN DE STARTPLAATS WAREN GEKOMEN. HET ZAG ER NIET NAAR UIT, DAT ZIJ NOG KONDEN WINNEN. OF . . . ZOU TOM POES NOG RAAD WETEN.